

6.4. §§ 16-21 indeholder regler om forholdet mellem agenturgiveren og tredjemand og mellem denne og agenten. Reglerne svarer i det væsentlige til kommissionslovens bestemmelser herom, men er i forhold til de gældende regler forenklede. Regler herom findes ikke i direktivet.

6.5. De afgørende nydannelser i lovforslaget findes i §§ 22-24 om opsigelse af agenturaftaler og i §§ 25-29 om godtgørelse til agenten ved ophør af agenturaftalen.

6.5.1. I lovforslagets § 22 foreslås det, at en aftale i det første år af aftaleperioden kan opsiges med 1 måneds varsel, og at dette varsel forlænges med 1 måned for hvert påbegyndt år. Varslet kan dog ikke overstige 6 måneder, medmindre andet er aftalt. Disse regler kan ikke ved aftale fraviges til skade for agenten.

6.5.2. Efter § 25 har agenten ved aftalens ophør krav på, at agenturgiveren betaler ham en *godtgørelse* - i praksis ofte kaldet goodwill-erstatning eller godtgørelse for kundekreds. Efter forslaget kan agenten kræve godtgørelse, hvis han har skaffet agenturgiveren nye kunder eller en betydelig udvidelse af handelen med den bestående kundekreds, og forbindelsen med disse kunder fortsat vil give agenturgiveren betydelige fordele. Det er endvidere en betingelse, at betaling af godtgørelse er rimelig, og der skal ved afgørelsen heraf især tages hensyn til agentens tab af provision ved agenturgiverens aftaler med de kunder, agenten har skaffet. De betingelser, der gælder for, om godtgørelse skal betales, er også afgørende for størrelsen af en eventuelt godtgørelse. Denne kan efter § 25 ikke overstige 1 års provision. Handelsagenten har i almindelighed ikke krav på godtgørelse, hvis agenturaftalens ophør skyldes hans egne forhold. Hvis agenten således misligholder aftalen, og agenturgiveren derfor opsiges denne, kan agenten ikke kræve godtgørelse. Det samme gælder, hvis agenten selv opsiges aftalen, medmindre denne opsigelse skyldes agenturgiverens misligholdelse eller agentens alder eller sygdom, jf. § 27.

6.6. Lovforslagets kapitel 3 omfatter ansatte handelsrejsende, og det foreslås (§ 33), at de regler om provision, der gælder for handelsagenter, også skal anvendes på ansatte handelsrejsende. Reglerne om opsigelse og godtgørelse ved ophør af agenturforhold foreslås ikke anvendt på ansatte handelsrejsende, bl.a. fordi disse regler ikke harmonerer med funktionærloven.

For så vidt angår forholdet til tredjemand foreslås det, at de regler, der gælder for handelsagenter, også skal gælde for ansatte handelsrejsende. Dette er en forenkling i forhold til kommissionslovens regler. Det bemærkes, at EF-direktivet ikke omfatter ansatte handelsrejsende.

6.7. Endelig foreslås der indført en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler til gennemførelse af Haagerkonventionen af 19. marts 1978 om, hvilken lov der skal anvendes på mellemmand og på fuldmagtsspørgsmål.

7. Høring.

Lovforslaget har været til udtalelse hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret, præsidenten for Vestre Landsret, præsidenten for Sø- og Handelsretten, præsidenten for Københavns Byret, præsidenten for retten i Århus, præsidenten for retten i Odense, præsidenten for retten i Ålborg, Den danske Dommerforening, Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark, Advokatrådet, Danmarks Aktive Handelsrejsende, Danmarks Agentforening, Det Danske Handelskammer, Industrirådet, Industriministeriet, Skattedepartementet, Dansk Arbejdsgiverforening, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark og Foreningen af Arbejdsledere i Danmark.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget skønnes ikke at ville få økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 kan loven fraviges ved aftale, medmindre andet er angivet i loven.

Det er i EF-direktivet fastlagt, hvilke regler der ikke kan fraviges ved aftale, og det er ikke fundet nødvendigt at fastsætte ufravigelige regler i et videre omfang, end hvad der følger af direktivet.

I arbejdsgruppens oprindelige udkast var det i overensstemmelse med reglerne i f.eks. købeloven og kommissionsloven foreslået, at loven som udgangspunkt også skulle vige for handelsbrug eller anden sædvane. I det omfang, loven ikke kunne fraviges ved aftale, skulle den dog efter udkastet heller ikke kunne fraviges ved sædvane.

Justitsministeriet har imidlertid efter overvejelse af dette spørgsmål fundet det rigtigst at fremsætte forslag om, at lovens kapitel 1 og 2 kun kan fraviges ved aftale.

Baggrunden herfor er først og fremmest, at Justitsministeriet umiddelbart må finde det noget tvivlsomt, om direktivet åbner mulighed for at fastsætte en bestemmelse, der giver handelsbrug og sædvane forrang for direktivets regler.